

Rapport från studieresa till universitetet på Bahamas

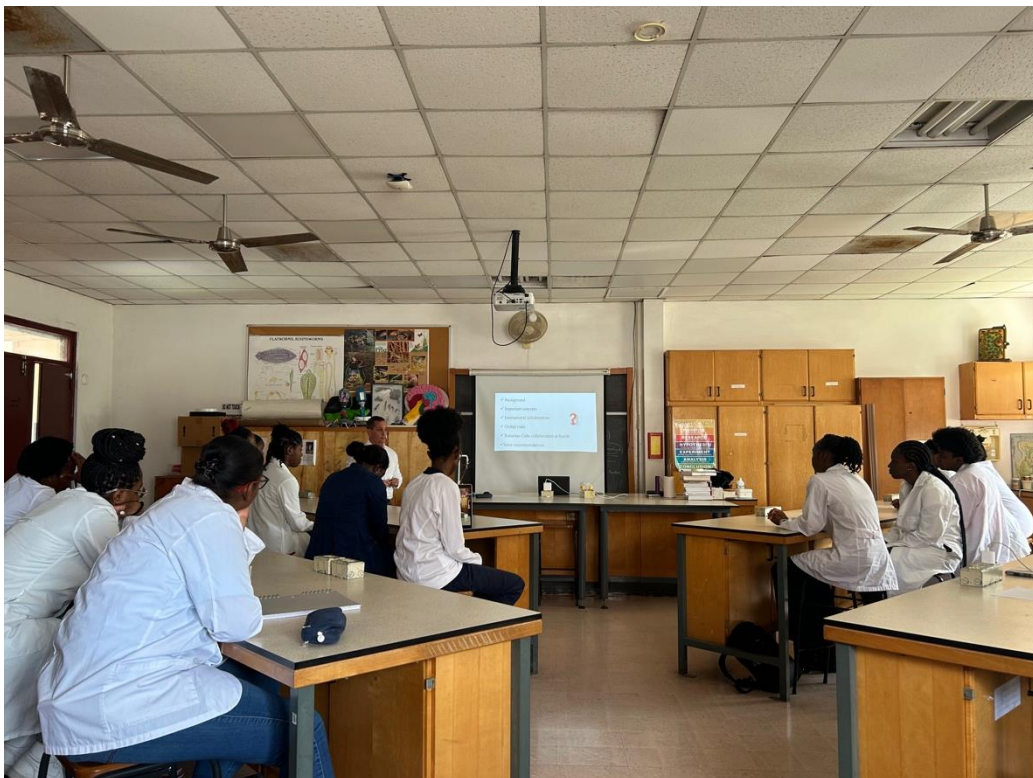
Måndagen den 28 november hade jag det första mötet på universitetet på Bahamas. Jag fick träffa Terry Jerome Campell som är prefekt på fakulteten för vård- och hälsoprofessioner, Ingrid Mobley programansvarig för sjuksköterskeprogrammet och Karol Mackey-Missik -programansvarig för barnmorskeprogrammet. Jag fick presentera vårt universitet; Linnéuniversitetet, vårt barnmorskeprogram och pågående forskning. Därefter fick jag presenterat om deras utbildning inklusive en rundvandring på campus. Tyvärr var barnmorskestudenterna på verksamhetsförlagd utbildning inom mödravård och jag kunde därför inte träffa dom, däremot fick jag träffa sjuksköterskestudenter som flera var intresserade av vidare studier till barnmorskor. Under den första dagens möten hade vi inledande diskussioner och förberedelser inför följande dagars aktiviteter. Vi passade även på att ta ett gruppfoto.

Utanför universitetets byggnader växer vackra palmer

Veckans första möte

Sjuksköterskestudenter har föreläsning

Utbyteskoordinator Teniel, Ingrid som är programansvarig för sjuksköterskeprogrammet, dekan Terry, jag, Karol som är programansvarig för barnmorskeprogrammet och Jane som arbetar på sjuksköterskeprogrammet

Tisdag den 29 november hade vi möte om vårt kommande samarbete inom våra barnmorskeprogram på campus. Deltog gjorde dekan, programansvarig på barnmorskeprogrammet, två undervisande lärare varav ena var vice ordförande i lokalföreningen i barnmorskeförbundet på deras ort, precis som jag är i region Kalmar län. Vi diskuterade likheter och skillnader i våra barnmorskeprogram. Precis som i Sverige behövs en sjuksköterskeutbildning på kandidatnivå innan man kan studera vidare till barnmorska. I Sverige krävs minst ett års arbetslivserfarenhet som sjuksköterska innan man kan söka barnmorskeprogrammet. På Bahamas är motsvarande krav tre år. Den svenska barnmorskeutbildningen utgörs av tre terminer, 1,5 år. På Bahamas är den 5 terminer men också 1,5 år vilket beror på att man har tre terminer /år; vår, sommar och höst. Skillnaden i våra utbildningar är att den svenska innefattar en magisterexamen vilket den inte gör på Bahamas. Den svenska barnmorskan har ett större ansvarsområde i form av förskrivningsrätt för preventivmedel. I övrigt finns stora likheter, likt den svenska barnmorskan har barnmorskor på Bahamas självständigt ansvar för vården av kvinnor med normal graviditet och normal förlossning. Vi konstaterade därmed att ett samarbete i form av utbyte under studenternas verksamhetsförlagda utbildning på förlossningsavdelning skulle fungera mycket bra. Resten av dagen diskuterade vi planeringen av detta, praktiska detaljer som studenters boende, scheman och när i tid ett utbyte kan bli aktuellt. Vid lunch åkte vi till en restaurang vid vattnet och jag fick smaka en delikatess från Bahamas: conch, vilket är en havssnigel samt grillad snapper vilket smakade mycket gott.

Universitetsbibliotekets ingång till vänster i bild

Programansvarig för barnmorskeprogrammet Karol, jag, dekan Terry, Sarika och Susan som jobbar på barnmorskeprogrammet

Friterad conch

Terry och grillad snapper

Onsdag den 30 november fick jag göra studiebesök på en mödravårdscentral och två olika sjukhus. Terry och Karol guidade mig och vi började på mödravårdscentralen Anne's Town clinic som också var barnavårdscentral och "lättakut" för barn. Precis som alla viktiga byggnader inom hälsosektorn på Bahamas var denna byggnad vackert rosa. Innan vi gick in fick vi ta på oss vita rockar och munskydd. På alla sjukhus och mottagningar används fortfarande munskydd jämt. Man har inte slutat med detta sedan Coronapandemin. Vi togs emot av chefsbarnmorskan och hon visade oss runt genom ett stort väntrum fullt av gravida, mammor och barn. Man höll på att bygga ut lokalen och hoppades därmed att snart kunna separera sjuka barn från friska barn och gravida, genom att ha två olika väntrum. Rutinerna under graviditeten är lika de vi har i Sverige, blodprovstagning i tidig graviditet med screening för sjukdomar och kontroll av blodgrupp. Man har två ultraljud -ett runt graviditetsvecka 12 och ett runt vecka 20 och därutöver flertalet besök till barnmorska för kontroll av fosterläge, fosterljud, blodtryck, urinprov under graviditetens gång. Läkare arbetade också på mottagningen och såg företrädelsevis de sjuka barnen och kvinnor med komplicerad graviditet.

Utanför Anne's Town clinic, Karol, Terry och jag

Inne på mödravårdscentralen med chefsbarnmorskan. (Vi tog av oss munskydden för fotot)

Vårt nästa stopp blev på det privata sjukhuset som hette Doctors Hospital. Här är det väldigt få kvinnor som föder barn, cirka 300 per år, eftersom inte många har råd med den höga kostnaden. Jag blev runtvisad av chefsbarnmorskan. Man var mycket stolt över att få visa upp sina tre förlossningsrum som kallades för labour suites. Kvinnor som föder här behöver inte dela rum med en annan födande kvinna och man har fina förlossningssängar. Födande kvinnor har möjlighet att ha med två stödpersoner under förlossningen. På BB fanns plats för två kvinnor och två bebisar på varje rum. Det var lugnt på avdelningen när vi var där, ingen kvinna var i aktiv förlossning.

Utanför Doctors hospital med gänget som jobbade på administrativa enheten på sjukhuset

Med barnmorskorna som arbetade dagspasset på Doctors hospital och information

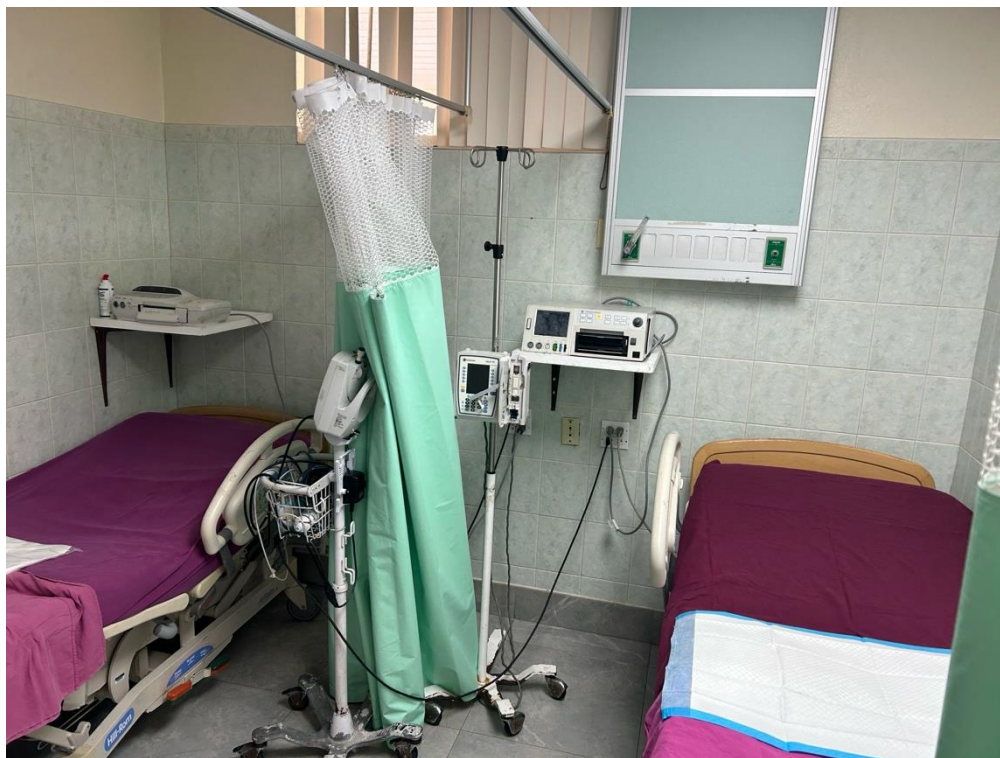
Efter besöket på Doctors hospital åkte vi till det statliga sjukhuset Princess Margret Hospital. Här var standarden på förlossningsavdelningens lokaler betydligt sämre. Födande kvinnor fick inte ha med sig sin partner eller någon stödperson. Två kvinnor födde barn i samma rum. I det lilla rummet fanns två förlossningssängar och runt dessa hängde skynken för att kvinnorna skulle få någon slags avskildhet. Kvinnorna hade inte möjlighet att röra sig under värkarbete, inte gå eller inta en annan position än vad förlossningssängen tillät, det fanns inte utrymme för det. Det fanns tre förlossningsrum, med plats för två kvinnor vardera och dessa bemannades av tre barnmorskor, dvs en per rum och en per två födande kvinnor. Det fanns inte tillgång till lustgas eller epidural, däremot användes mycket Petidin som smärtlindring. Man körde kontinuerligt CTG på alla kvinnor, oavsett risknivå, och CTG-kurvor skrevs ut på papper, det fanns ingen central övervakning. Alla kvinnor fick lavemang vid ankomst till förlossningsavdelningen och värkstimulerande dropp användes väldigt ofta. Amniotomi, vilket betyder att ta hål på fosterhinnorna så att vattnet går, utförs på alla kvinnor rutinmässigt. Detta område var jag extra intresserad att få höra om eftersom det är amniotomi som jag forskar på. WHO avråder från ett rutinmässigt användande av amniotomi, istället ska det endast utföras då det finns en indikation. I Sverige användes amniotomi rutinmässigt för ca 30 år sedan, idag utförs det endast på indikation. Indikationer för amniotomi är då förlossning behöver startas eller accelereras, eller om man behöver övervaka barnet hjärtljud med sk intern övervakning via en skalpelektrod.

Terry, jag, chefsbarnmorskan på förlossningsavdelningen och Karol

Inne på förlossningsavdelningen, förlossningsrummen ligger till vänster

Ett av de tre förlossningsrummen. Här föder två kvinnor samtidigt

Plastskynken dragna runt förlossningssängarna för att kvinnorna ska få lite avskildhet

Efter att ha fått se förlossningsavdelningen fick jag även se BB. På BB vårdades 16 kvinnor och 16 bebisar i ett rum, med en toalett. Jag kunde inte ta några fotografier här

för rummet var fullt med mammor och barn. Jag kan inte förstå hur någon kan sova i det rummet på natten, någon bebis är alltid vaken och hungrig. Inte heller hur barnmorskorna kan värna sekretess och kvinnornas integritet. Jag förstod situationen som att professionen har en gedigen utbildning och stor kunskap men brister i vården beror på bristfälliga lokalresurser och resurser i form av läkemedel och medicinteknisk utrustning.

Vårt nästa stopp blev till den nybyggda neonatalavdelningen på sjukhuset. Som jag förstod det var detta landets enda neonatalavdelning och den var stor! Här fanns plats för 56 barn och detta i stora och luftiga lokaler. Jag funderade på varför inte förlossningsavdelningen kunde få ta en liten del av detta utrymme i anspråk.

På den nya stora neonatalavdelningen tillsammans med en neosjuksköterska

Torsdagen den 31 oktober hade jag möten på campus. Jag fick möjlighet att träffa stakeholders inom nursing på Bahamas. Utöver Terry, Ingrid och Karol som jag träffat tidigare dagar fick jag också träffa:

- Gina Dean, Director of Nursing, Ministry of Health and Wellness
- Lillian Black-Charlton, Nursing Services Advisor, Public Hospitals Authority
- Charlene Davis, Principal Nursing Officer, Princess Margaret Hospital
- Thelma McKenzie, Principal Nursing Officer, Sandilands Rehabilitation Center
- Prescola Rolle, Principal Nursing Officer, Grand Bahama Health Services

- Sherry Armbrister, Actg. Principal Nursing Officer, Department of Public Health
- Patricia Miller-Brown, Chairman, Nursing Council
- Bridgette Sherman, Vice President, Patient Services, Doctors Hospital
- Joeanna Bell-Curry, President, Nurses Association of the Commonwealth of The Bahamas

Jag fick hålla i en presentation om den svenska barnmorskans historia, vår utbildning idag och den svenska förlossningsvården. Det var mycket intressant att få diskutera vilka likheter och skillnader som finns i våra länder. Det kändes som att de blev inspirerade av att vår barnmorskeutbildning innefattar magisterexamen. Vi diskuterade fördelar med detta. Det finns ett stort intresse hos barnmorskestudenterna på Bahamas att få komma till Sverige och göra en del av sin utbildning här, Sverige är känt för att ha en av världens bästa förlossningsvård. Samma intresse finns hos våra barnmorskestudenter, att få se densamma på Bahamas. Utöver utbyten mellan våra utbildningar finns ett intresse och vilja till samarbete inom forskning.

Jag är mycket tacksam över stipendiet jag erhöll av Södra Sveriges Sjuksköterskehem. Pengarna användes till resan, transport mellan hotell-campus/sjukhusen, och delvis till boendet på Bahamas.

Sofia Tallhage

Kalmar, den 13/11 2024